

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon Nr. 102-79, — Telefon redaktora naczelnego Nr. 136-89
Konto czekowe PKO w Krakowie 400.630.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena 25 gr.
egz.

Wszelkie komunikaty należy nadsyłać wprost do administracji.
Komunikaty, przesłane redakcji, nie będą uwzględnione.
Rekopisów redakcja nie zwraca. Za inseraty redakcja nie odpowiada.
Cena ogłoszeń i prenumeraty umieszczona jest na ostatniej stronie.

Dziś!! Sylwestrowe Szaleństwo - Zyd. Dom Akad. Dziś!!

Rokowania o pakt nieagresji z sowietami — na dobrej drodze

Doniosła konferencja z udziałem marsz. Piłsudskiego. Podpisanie paktu w Genewie?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 30. 12. Sin. Dziś o godz. 5:30 marszałek Piłsudski przyjął ministra spraw zagranicznych Zaleskiego, wiceministra spraw zagranicznych Becka oraz posła polskiego w Moskwie Stanisława Patka. Audjencja ta jest związana z rokowaniami w sprawie paktu o nieagresji z Rosją sowiecką. Rokowania w tej sprawie posunęły się tak daleko, że parafowanie nastąpi w terminie najbliższym, a podpisanie w przyszłym miesiącu.

Krązą pogłoski, że podpisanie nastąpi w Genewie. Podpisanie paktu nastąpi w każdym razie przed zebraniem się konferencji rozbrojeniowej i będzie stanowić realną demonstrację pokojową wobec konferencji. W związku z rokowaniami w sprawie paktu polsko-sowieckiego przybywa do Warszawy 8 stycznia rumuński min. spraw zagranicznych ks. Ghi-ca, który ustali ostateczny tekst paktu między Sowietami a Rumunją.

Porozumienie w sprawie niemieckich spłat reparacyjnych

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 30. 12. (B) W korespondencji z Londynu „Echo de Paris” donosi, że między rzeczoznawcami francuskimi a angielskimi osiągnięto pewne porozumienie, na podstawie którego problem reparacyjny miałby być załatwiony prowizorycznie na zasadach następujących: 1) Dla anuitetów chronionych miałyby Niemcom być przyznane moratorium na 3 lata. 2) Aby utrzymać w mocy plan Younga, w przeciagu ozych 3 lat Niemcy byłyby zobowiązane do wpłacania anuitetów bezwarunkowych do Międzynarodowego Banku Wypłat, z tem, że sumy te byłyby natychmiast oddawane do dyspozycji kolei niemieckich wedle postępowania przewidzianego w moratorium Hoovera. 3)

Niemcy byłyby zobowiązane do świadczeń w naturze w wymiarze minimalnym Francji, Rumunji i Jugosławji. 4) Po upływie 3-letniego moratorium miałyby ponownie być zbadana zdolność płatnicza Niemiec. 5) Niemcy miałyby być zobowiązane do zawarcia układu z bankami francuskimi, amerykańskimi i angielskimi w sprawie systematycznego zwrotu krótkoterminowych kredytów „zamrożonych”. 6) Państwa wierzycielskie miałyby u rządu amerykańskiego podjąć starania w celu przekonania go, że jeśli już przyczynił się do poprawy sytuacji gospodarczej Europy, powinien zgodzić się na poniesienie pewnych ofiar w dziedzinie długów wojennych.

Wojska chińskie wycofały się z Mandzurji

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Londyn 30. 12. (L) Donoszą z Waszyngtonu, że poseł amerykański w Pekinie zawiadomił departament stanu, iż wojska chińskie opuściły Czinczao i wycofały się wogóle z całej Mandzurji poza obręb „wielkiego muru”. Wedle innych informacji z Pekinu, wojska chińskie wycofały się z Mandzurji na rozkaz marszałka Czang-Hsue-Lianga. Postanowienie to

wydane zostało przez niego w tym celu, aby odebrać Japończykom pretekst do rozszerzenia operacji wojskowych na Chiny północne a specjalnie w strefie linii kolejowej Czinczao — Pekin. Rząd prowincjonalny chiński pozostaje w Czinczao z małym oddziałem wojskowym.

Paryż 30. 12. (B) Minister wojny Maginot zachorował przypuszczalnie na tyfus. Stan jego nie jest narazie poważny.

Berlin 30. 12. PAT. Według informacji prasy niemieckiej, ambasador hiszpański w Berlinie Americo Castro, podał się do dymisji.

Komunistyczna akcja strajkowa w Zagłębiu Rubry

Berlin 30. 12. PAT. „Rheinisch-Westfälische Zeitung” donosi, że centrala komunistyczna w Zagłębiu Ruhry przygotowuje na szeroką skalę zakrojoną akcję strajkową wśród robotników tamtejszych kopalń. Komuniści wydali odezwę, wzywającą ogół robotników w kopalniach i hutach do udziału w masowym strajku. W ostatnich dniach odbywały się w poszczególnych miejscowościach posiedzenia rewolucyjnych komitetów strajkowych celem przygotowania do akcji strajkowej. Na dzień 1 stycznia zwołane zostało posiedzenie organizacji rewolucyjnej opozycji związków zawodowych. Strajk obwołany ma zostać w dniu 2 stycznia. Równocześnie komuniści przygotowują strajk lokatorów. Komitety strajkowe organizują specjalne bojówki dla ochrony strajkujących.

Berlin „szaleje”

Berlin 30. 12. PAT. Mimo krytycznej sytuacji finansowej, stolica Niemiec gotuje się do wielkich i hucznych uroczystości z okazji Nowego Roku. Dorocznym zwyczajem przygotowane są w Berlinie uroczystości i bale, połączone z ucztami i libacjami przy tłumnym udziale mieszkańców. Według doniesień prasy niemieckiej do Berlina nadeszło ostatnio 15000 cetnarów karpia. Związek piekarzy berlińskich oczekuje, że konsumpcja tradycyjnych paczków noworocznych osiągnie w tym roku rekordową cyfrę 10 milionów.

Telegram Gandhiego do wicekróla

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Londyn 30. 12. (L) Jak z Bombaju donoszą, Gandhi zwrócił się telegraficznie do wicekróla Indji z zapytaniem, czy ostatnie dekrety wydane dla Bengalji i prowincyj północno wschodnich mają być uważane za zerwanie rządu indyjskiego z kongresem wszechindyjskim. Dalej zapytuje Gandhi, czy wicekról życzy sobie aby mu złożył wizytę w celu omówienia dalszego rozwoju stosunków w Indjach.

Transport złota z przeszkodami

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Paryż 30. 12. (B) Wczoraj podczas zawiei śnieżnej zmuszony został do lądowania kole Montlognon samolot holenderski, wiozący większy ładunek złota z Amsterdamu do Paryża. Pilot wezwał ochrony policyjnej a później na polecenie władz złoto załadowano na samochód ciężarowy i pod silną eskortą policyjną odwieziono do Paryża.

Hamburg 30. 12. PAT. Policja hamburska zatrzymała dra Weinberga, b. oficera marynarki, który jako pasażer podczas lotu aeroplanem zrzucił nad Hamburgiem ulotki, skierowane przeciw rządu Wersalskiemu.

Szalonej Noc Sylwestrowej
w Restauracji
„PAVILLON”
Plac Szczepański 3.
liczne niespodzianki! Orkiestra powiększona!
Zabawa do białego rana. 2495

Przemówienia obrońców zbliżają się ku końcowi

Wczoraj przemawiał tylko obrońca dra Putka —
adv. Szumański

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa. 30. 12. (Sin) Rozprawa dzisiejsza rozpoczęła się o godz. 10.20. Pierwszy zabrał głos adwokat Wacław Szumański, obrońca dra Putka.

CZY PROCES BRZESKI PRZEJDZIE DO HISTORJI?

Niejednokrotnie podczas przewodu sądowego i przemówień stron — wywodzi obrońca — na zwano ten proces historycznym. Polemizują z tem oświadczeniem oskarżeni, twierdząc, że historia to ocean bez dna i że w jego głębinach zatonię ten proces, jak odrobinka. To literackie, górne, może zbyt górne, porównanie miało na celu chyba upodobnienie oceanu do historii świata. Ale mam wrażenie, że i w tej chwili to, co najważniejsze w tej sprawie, a więc Brześć, kącik swój znajdzie. Aczkolwiek było może w historii Europy dużo momentów okrutniejszych, że wspomnę choćby zabójstwo Matteottiego, ale nad zabójcami Matteottiego odbył się sąd, zabójcy zostali skazani na 6 lat więzienia, nie domagano się od żony i dzieci złożenia specjalnych skarg. Inny z apologetów pomajowego reżimu, p. Antoni Anusz, w odpowiedzi p. Dąbrowskiej porusza osobę Marka Borkowicza z XIV. stulecia, którego Kazimierz Wielki za rozbój kazał zamurować i Samuela Zborowskiego, o którym autor dzieła: „Dumy o Hetmanie“ mówi, jako o zdrajcy ojczyzny. To miało być porównanie historyczne, usprawiedliwiające Brześć. Brześć to będzie ten nasz nie zachodnio-europejski wkład do historii oceanu.

LEWICA WOBEC ZAMACHU MAJOWEGO

Proces ten w naszym życiu stanowi fragment walki między władzą ustawodawczą a władzą wykonawczą. Walka ta rozpoczęła się zaraz w kilka dni po zamachu majowym. Muszę się cofnąć nieco w okresy wcześniejsze. Kiedy wybrano marszałka Piłsudskiego Naczelnikiem Państwa w roku 1919, oświadczył on o sobie, że z powodu swego uporu litewskiego i drażliwości, mało się nada do pełnienia urzędu o charakterze politycznym. Przez cały czas pełnienia tych funkcji marsz. Piłsudski nie dążył do zmiany małej konstytucji ani też konstytucji marcowej. Kiedy opuścił służbę wojskową w roku 1923 podjął kampanię, ale była ona niezdecydowana i mglista. Przyszedł zamach majowy. Proszono posłów zwłaszcza z PPS o współdziałanie. Zamach zakończono zwycięstwem. Odśpiewano razem z prok. Rauzem Te Deum. „Bóg litościwy rękę karzącą odwróci“. Powołano się w odezwie na miłość braterską, a jednocześnie zaproszono posłów na czarną kawę, by zagrozić tym „szujom i łajdakom“. Wszystkich posłów pan marszałek objął wówczas tą nazwą. Czy może poszczególne grupy parlamentarne naraziły się marszałkowi Piłsudskiemu? A więc prawica? Tak, ale z nią załatwił Piłsudski porachunki na kilka lat przedtem w sali Malinowej. Coprawda, w przededniu zamachu wypowiedział się marsz. Trampczyński krytycznie o czynach militarnych marszałka Piłsudskiego, i cóż? Trampczyński, wedle pana oskarżyciela, to kamyk, czy kamień na szerokiej drodze Piłsudskiego. Więc może naraziła się lewica? W przededniu jeszcze zamachu obstawała przy ustawie o organizacji naczelnych władz wojskowych. W grudniu 1925 roku, na parę miesięcy przed zamachem Anusza jeden z najbliższych Piłsudskiego odniósł jako charakterystyczną cechę naszej lewicy jej charakter państwowy.

Więc może była złość przeciwko Witosowi? To już nie kamyk, ani kamień, lecz skała w polu, a nie prokuratora. Ale w tejże samej książce Anusza pt. „Konsolidacja czy rozbięcie“ czytamy entuzjastyczną wzmiankę o Witosie jako o chłopie polskim, który w znoju i w trudach

pracując na chleb codzienny, nie przestawał myśleć o Polsce. Skądże więc ta nienawiść do władzy ustawodawczej, ta pogarda dla sejmu?

TROCHE STATYSTYKI

Odpowiedz na to znajdziemy w roczniku statystycznym, w tablicach zameldowanych w ciągu paru lat. Więc odchodzi przedewszystkiem o przestępstwa urzędowe. W 1924 roku było ściganych przestępstw 2.636, w 1925 roku 809, więc zdawało się bezkarność — i taka mała cyfra. Ale cóż widzimy dalej? W roku 1926 jest cyfra 817, a więc o 8 tylko więcej. Czy o tych 8 procesów warto było robić zamach stanu? Ale spójrzmy na następne lata. Rok 1927, cyfra spada na 475, w roku 1928 na 304, w roku 1929 na 274. Czyżby to moralność w Polsce stała na tak wysokim poziomie? Nie, nie odczuwamy tego. Weźmy inną kategorię przestępstw przeciwko władzy. Za rok 1925 widzimy cyfrę 72.512, w roku 1926 58.640, w roku 1927 — 38.331, a w latach rewolucyjnego natężenia Centrolewu 13.396, w roku 1929, kiedy myśl zamachowa miała dojść do zenitu, 10.445.

Z REMBERTOWA DO WARSZAWY

A więc jaki wniosek? Nie bezkarność uprzednia była powodem wrogiego ustosunkowania się do Sejmu. Jeden z publicystów doszukiwał się głębszych przyczyn w stabilizacji ówczesnych stosunków faszystowskich. Na jeden miesiąc przed zamachem majowym ustabilizowany został reżim faszystowski. Wydano ustawę syndykatową i zrobiono naśladownictwo: zamiast marszu na Rzym odbył się prawdziwy marsz z Rembertowa do Warszawy.

PRAWDA, CZY FAŁSZ

Zastosuję się do życzenia pana przewodniczącego. Wspomnę tylko i nie będę omawiał koszmara życia naszego. Wspomnę tylko ogólnikowo, że trudno przypisać, aby 20 kilku ludzi rozmaitego wieku mówiło nieprawdę, aby przyznawało się publicznie do sponiewierania ich godności ludzkiej. Zapytuję się panów sędziów, aby raz jeszcze zwrócili się do swego sumienia i odpowiedzieli: Czy w tem, co mówią oskarżeni jest prawda, czy fałsz. Jestem pewny, że sumienie wasze da wiarę potężnemu zaklęciu Liebermana: „Na honor i Boga przysięgam, że to wszystko jest prawdą“.

Obrońca porusza fakt, że właściwe śledztwo i zbieranie materiałów rozpoczęto dopiero po aresztowaniu posłów. Pierwsze właściwie przesłuchanie nastąpiło w miesiąc po aresztowaniu. Gdyby nastąpiło to, czego nie przypuszczam ale czego chcą panowie prokuratorowie, a mianowicie skazania oskarżonych art. 100 i 101 k.k., cóżby się stało? Europa doszłaby do przekonania, że stan rewolucyjny w Polsce, ogarniający wszystkie stronnictwa opozycyjne trwał przez 2 i pół roku. Ale trwa jeszcze, gdyż, jak się wyraził prok. Grabowski, jest to nastawienie permanentnej opozycji. W porównaniu z tem wszystkim zbladłoby i hitleryzm niemiecki i heimwehryzm austriacki.

KULT NIEKOMPETENCJI

Następnie mówca przechodząc do zeznań świadków w procesie i zatrzymuje się nad grupą świadków oskarżenia, których szczyty mogą stanowić doskonały materiał do zrozumienia teorii tzw. kultu niekompetencji. Mówca zajmuje się dalej wycinkami z prasy, zamieszczonymi w akcie oskarżenia i stwierdza, że akt oskarżenia zawiera 84 cytaty, z tego tylko dwie cytaty zostały przedstawione w sposób ścisły. Jest to obraz rysunków, jakie były w piśmie. Jednakże nietylko cytaty, zawarte w akcie oskarżenia były przytoczone nieścisłe. Nieścisłe były też fragmenty z powiedzeń o-

Przy bólach reumatycznych w głowie, biodrach, i stawach, nerwobólach, bólach w udach i postrzałowych naturalna woda gorzka „Franciszka-Józefa“ stosuje się dla codziennego oczyszczania przewodu pokarmowego

skarżonego Ciołkosza, które powtórzył p. prokurator Grabowski. Nawet ten końcowy rumieniec praczkowo-kełnerski, którego się zażenowała „Gazeta Polska“ i który miał być zapożyczony od Ciołkosza, a który istotnie był tylko powtórzonym przez Ciołkosza fragmentem przemówienia senatora Motza w dyskusji nad zmianą konstytucji. Pan prok. Rauze w swoim przemówieniu wykladał nam historję robienia rewolucji. Od czasu do czasu potrzasał jakąś broszurą, niby Stańczyk dzwonkiem. Nie mówił jaką, i w drugiej dopiero części okazało się, że to był autor Kazimierz Teslar, a tytuł tej książki: „Przygotowanie kominternu do wybuchu rewolucji“. Nawet dziwne, że prokurator komentował tę broszurę. Jedno zdanie zbudował z trzech cytat jeden ze stronicy 25, drugie z 46, a wreszcie końcowe z 66 str. Obrońca odczytuje z książki Teslarsa poszczególne fragmenty, które wskazują, że prok. nie miał racji.

Zkolei adv. Szumański przystąpił do szczegółowego zanalizowania fragmentów artykułów powtórzonych w akcie oskarżenia i stwierdza, że te druki nie zawierają żadnych momentów karygodnych. Niektóre są może utrzymane w tonie niestosownym, ale monopoli na nieprzyzwoitość ma obecny reżim. Analizując wyjątki z artykułów „Robotnika“ i „Pobudki“, obrońca stwierdza że zdania przytaczano w ten sposób, ażeby im nadać specjalnie ostry, względnie rewolucyjny charakter, przyczem dość często urywa się następnne słowo. Naprzykład przytacza się zdanie: Nie chcemy więcej... następnny wyraz brzmi „awanturnictwa“. Ten wyraz nie został przytoczony. Przytoczone zostało zdanie: I trząśnie pięść robotnika... podobne zdanie brzmi dość rewolucyjnie, ale o-puszczone następnny wyraz: „w stół“. W ten sposób został przeinaczony każdy wyjątek z artykułów aktu oskarżenia z „Robotnika“ i „Pobudki“.

WYBORG A KRAKÓW

Po krótkiej przerwie obrońca przystępuje do analizy działalności osk. Putka i zarzutów, które mu czyni akt oskarżenia. Dowodzi, że nawet sam sędzia Demant mówił, że to oskarżenie to jakieś bzdury. Na zakończenie swego przemówienia przypomina szereg procesów politycznych toczących się dawnych lat a więc przedewszystkiem słynny proces wyborski z r. 1901. 170 posłów zebranych w Wyborgu w hotelu Belweder (Finlandji) wdało odeszwę do nieplacenia podatków i niedawania rekruta. Skutkiem tej odeszwy znaleźli się na ławie oskarżonych oskarżeni jedynie z art. 129 i otrzykali 3 miesiące twierdzy. Tam prawdziwie rewolucyjne zebranie, tu kongres dozwolony przez władze, transparenty, cenzurowane przez władze.

„ZMIANA WARTY“

Dalej obrońca przypomina proces z roku 1878, po zamachu na gen. Trepowa. Prokuratura mimo silnych represyj nie chciała stawać przed sądem i przyjąć na siebie aktu oskarżenia. Wreszcie obrońca mówi o procesie belgradzkim w 1830 r. Oskarżonych o działalność rewolucyjną wypuszczono na wolność. Na straży praworządności powinna stać prokuratura, w tym jednak procesie warta, straż praworządności przesunęła się od fotelu prokuratora do ławy oskarżonych. Dziś my objęliśmy tę honorową wartę. Czy my nie jesteśmy tu świadkami zmiany warty? Przez słowa moje nie przejawia pesymizm. Wierzymy, że te raz przeżyjemy okres przejściowy. Sursum corda, panowie sędziowie! Dożyjemy lepszych czasów. Przypomnę jeszcze słowa Mochnackiego, powiedziane w roku 1831 że Polskę nie zgubi brak obywateli ani stan majątkowy, lecz nierozumny terror. Te słowa muszą przypomnieć i dziś.

Na tem dzisiejszą rozprawę odroczone do jutra. Jutro przemawiają adwokaci: Jarosz i Dąbrowski.

Kontrofensywa Polski

Mimowoli narzuca się ten termin wojenny, choć pono żyjemy w okresie pokoju. Wszak nie co innego oznaczają ogłoszone w ostatnim Dzienniku Ustaw cztery rozporządzenia o zakazach przywozu i podwyżkach celnych (za którymi mają pójść, według urzędowej zapowiedzi dalsze analogiczne rozporządzenia), jak tylko to, iż Polska przystępuje do kontrofensywy gospodarczej w obliczu masowego pędu ku zamykaniu wch granic celnych, jaki ogarnął obecnie większość państw świata. Jest rzeczą ogólnie znaną, że ostatnie miesiące, tj. od chwili ogłoszenia faktycznej niewypłacalności niemieckiej i spadku funta szterlinga, przekreśliły zupełnie linie wytyczne, na której świat usiłował wydobyć się z kryzysu przez zliberalizowanie międzynarodowej wymiany towarowej. Faktyczne rezultaty tej akcji stworzenia solidarności międzynarodowej były co prawda niewielkie, bądźco bądź jednak teoretycznie przynajmniej zgadzano się powszechnie, że jest to droga jedynie właściwa i celowa a wyrazem tej teoretycznej zgody było zawarcie genueńskiej konwencji o zniesieniu zakazów przywozu i wywozu oraz konwencji o rozjemie celnym. Rozumiano, że najważniejszy problem powojennego świata, a mianowicie wolna wymiana kapitałów, skierowanie ich strumienia z krajów bogatych do krajów ubogich, rozwiązanie którego problemu oznaczałoby faktyczne wyjście z kryzysu, osiągnąć się da jedynie pod warunkiem przywrócenia równocześnie wolnej wymiany międzynarodowej towarów. Jak powiedzieliśmy, efektywne wyniki tej polityki nie były znaczne, istniała jednak bądźco bądź nadzieja, że z czasem nawrócą się do niej i te państwa, których opór udaremniał urzeczywistnienie tej idei liberalizmu w stosunkach międzynarodowych.

Tymczasem wspomniane wyżej wypadki z przed kilku miesięcy zniweczyły całkowicie tę nadzieję, a co najmniej odsunęły widoki zrealizowania wolnego obrotu towarów i kapitałów na czas nieokreślony. Państwa, które przez zakazy wywozu walut czy też ograniczenia przywozu towarów zagranicznych spowodowały silne zaburzenia w międzynarodowym obrocie handlowym, uczyniły to zreguły w tym celu, by zapobiec ogłoceniu swych rezerw kruszczo-wo-walutowych i załamaniu się swych systemów walutowych. Sytuacja handlu polskiego stała się wskutek tych zarządzeń niewątpliwie trudna. Zachodzi jednak pytanie, czy metoda kontrofensywy, obrona przez nasz rząd, jest właściwa i czy w rezultacie okaże się ona dla kraju korzystną.

Bezpośredniej konieczności obrony naszego bilansu handlowego aż do ostatniego czasu nie widzimy. Jeszcze w listopadzie br. bilans ten dał 59 mili. zł. nadwyżki wywozu. Przywóz polski już i tak wskutek kryzysu i zubożenia społeczeństwa zmniejszył się niepomernie, bo gdy w listopadzie 1930 wynosił 164 mili., to w listopadzie 1931 wynosił zaledwie 97 mili. Wątpliwem jest, czy jakiegokolwiek zarządzenia celne mogą jeszcze bardziej zredukować przywóz zagraniczny do Polski, niż to uczynił sam kryzys. Wywóz natomiast z Polski zmniejszył się wprawdzie, jednak nie w tak wielkim stopniu, tak iż dodatnie saldo bilansu handlowego nawet się powiększyło. Również sprawa pokrycia naszego złotego nie przedstawia się groźnie, gdyż według ostatnich wykazów Banku Polskiego waluta nasza ma przeszło 50 proc. pokrycie w złocie i „twardych” walutach. Jeżeli zatem mimo braku tej naglącej konieczności rząd nasz wprowadza cały szereg zakazów przywozu i podwyższa znaczną ilość stawek celnych, to według uzasadnienia oficjalnego zamierza on w ten sposób uzyskać broń przeciw państwom, które ograniczają przywóz do siebie towarów polskich, tzn. że w drodze wzajemnych ustępstw w zamian za dopuszczenie importu do tych państw towarów polskich dopuści rząd nasz odpowiednie kontyngenty towarów z tych państw. Ponadto jednak rozporządzenia te ustanawiają niższe stawki celne dla towarów importowanych przez Gdynię, a zarazem zastrzegają prawo udzielenia jeszcze większych zniżek celnych za specjalnym zezwoleniem Min. skarbu. Tą drogą mianowicie ma być przeprowadzona monopolizacja importu do Polski całego szeregu towarów (owoce, kawa, herbata itd.). Dalszym celem tych zarządzeń ma być zastąpienie niektórych surowców zagranicznych surowcami krajowymi, a mianowicie przez wprowadzenie cła na bawełnę, wełnę, len i jute zagraniczną ma doznać poparcia produkcja lnu i wełny krajowej.

Nie ulega wątpliwości, że powodowane takimi motywami ostatnie nasze zarządzenia, celne oznaczają ogromne wzmocnienie ingerencji państwa na życie gospodarcze kraju, gdyż zmuszają przemysł do posługiwania się temi, a nie innymi surowcami, zmuszają handel do obrania tej, a nie innej drogi transportowej, a wreszcie w kilku dziedzinach usuwają wolny handel i wskazują go na zagładę, oddając monopol uprzywilejowanym organizacjom — nawiasem mówiąc, zagranicznym. O tym nowym postępie interwencjonizmu państwowego powiedzieć można tylko to, co stale twierdzimy o dotychczasowych przejawach tego interwencjonizmu. Sprowadza on działalność gospodarczą z drogi, którą wskazuje gospodarcza zasada maksymalnej korzyści, deformuje on rozwój gospodarczy i wciska go w tory przymusowe, niezgodne z naturalnymi i najkorzystniejszymi tendencjami rozwojowymi. Nagle wprowadzenie tak licznych zakazów przywozu i podwyżek celnych wywołać musi — rzecz jasna — poważne komplikacje na rynku wewnętrznym i wyżkę cen wielu towarów. Powraca się w ten sposób do polityki ostrej reglamentacji przywozu z przed kilku lat, choć nikt obiektywnie nie mógł uznać, by polityka ta przyniosła nam większe korzyści, niż wolny obrót han-

dlowy z zagranicą. Skutki obostrzenia reglamentacji przywozu odczuje w pierwszym rzędzie handel, który napotka na zwiększone trudności w swej pracy, odczuje je jednak niezawodnie również i ogół konsumentów.

Na usprawiedliwienie tej nowej polityki swej powołać się wprawdzie może Polska na przykład wielu państw innych, które również wstąpiły na drogę autarchji gospodarczej, zrywając więzy łączące je z zagranicą. Wiadomo jednak, że każde takie zarządzenie spotyka się natychmiast z odwetowym zarządzeniem państw niem dotkniętych. Droga ta prowadzi zatem, jak się już dostatecznie okazało, do coraz ostrzejszej walki wszystkich przeciw wszystkim, co jest absurdem wobec uznanej konieczności wzajemnej współpracy świata w dziedzinie kredytowej. Z natury rzeczy wynika, że zaprzestanie tej ogólnej wojny gospodarczej na stąpić może jedynie za zgodą wszystkich, im więcej zatem państw bierze w tej walce udział, tem trudniejszym będzie doprowadzenie do zawarcia pokoju.

W tem chyba leży jedyna nadzieja, że im ostrejszą będzie przez to ta walka i im więcej szkód wszystkim biorącym w niej udział państwom wyrządzi, tem prędzej nadejdzie musi otrzeźwienie...

Dr. B. S.

Ważne dla PT. Komitetów Zabawowych!

CENY WIN SPADŁY!

1 butelka 7/10 l. wina gronowego już od Zł 3-20 wzwyż

Oddajemy w komis wszelkie wina, wódki i likiery na zabawy.

Poleca sklep detaliczny firmy:

PERLBERGER i SCHENKER

Import win i tow. kolonialnych

Kraków, Grodzka 48.

Telefon Nr. 103-08

dłowy z zagranicą. Skutki obostrzenia reglamentacji przywozu odczuje w pierwszym rzędzie handel, który napotka na zwiększone trudności w swej pracy, odczuje je jednak niezawodnie również i ogół konsumentów.

Na usprawiedliwienie tej nowej polityki swej powołać się wprawdzie może Polska na przykład wielu państw innych, które również wstąpiły na drogę autarchji gospodarczej, zrywając więzy łączące je z zagranicą. Wiadomo jednak, że każde takie zarządzenie spotyka się natychmiast z odwetowym zarządzeniem państw niem dotkniętych. Droga ta prowadzi zatem, jak się już dostatecznie okazało, do coraz ostrzejszej walki wszystkich przeciw wszystkim, co jest absurdem wobec uznanej konieczności wzajemnej współpracy świata w dziedzinie kredytowej. Z natury rzeczy wynika, że zaprzestanie tej ogólnej wojny gospodarczej na stąpić może jedynie za zgodą wszystkich, im więcej zatem państw bierze w tej walce udział, tem trudniejszym będzie doprowadzenie do zawarcia pokoju.

W tem chyba leży jedyna nadzieja, że im ostrejszą będzie przez to ta walka i im więcej szkód wszystkim biorącym w niej udział państwom wyrządzi, tem prędzej nadejdzie musi otrzeźwienie...

Analja daje inicjatywę zwołania konferencji reparacyjnej

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Londyn 30. 12. (L) Oficjalnie donoszą, że rząd brytyjski zwrócił się do rządów zainteresowanych w planie Younga z propozycją zwołania konferencji reparacyjnej do Lozanny na dzień 20 stycznia. Konferencji tej angielskie sfery miarodajne nie przypisują większego znaczenia z tej przyczyny, że rozwią-

zanie problemu reparacyjnego leży wyłącznie w rękach rządu amerykańskiego. Rząd amerykański zaś nie okazuje najmniejszego zainteresowania dla tej kwestji i, jak wiadomo, postanowił nie brać udziału w konferencji ani bezpośrednio ani pośrednio.

Generalna ofensywa niemiecka przeciwko reparacjom

Berlin. 30. 12. PAT. Żądając w artykule wstępnym zupełnego skreślenia reparacji, organ hitlerowców „Der Angriff” zarzuca premierowi Lavalowi, że karierę swoją rozpoczął w latach 1919 na 1920 atakowaniem Traktatu Wersalskiego, który uważał za zbyt łagodny dla Niemiec. „Der Angriff” zarzuca dalej premierowi Lavalowi, że świadomie dąży on do gospodarczego zrujnowania Niemiec i nawołuje do utworzenia jednolitego frontu wszystkich rozsądnych narodów przeciw Francji. Dziennik kończy, że wrogami Niemiec są Francja i Polska, które odmawiają Niemcom prawa do życia i przestrzeni.

Berlin. 30. 12. PAT. Prasa niemiecka z zaniepokojeniem cytuje informacje dzienników fran-

cuskich i angielskich o zarysowującym się między Francją i Anglią porozumieniu w kwestji reparacji. W związku z temi informacjami Biuro Conti z powołaniem się na niemieckie koła miarodajne występuje przeciw możliwości zatłwienia kwestji reparacyjnej na konferencji rządów w formie prowizorium, którego aranzami — według doniesień prasy obu krajów — miała być Francja lub Anglia. Niemcy — podkreśla komunikat Biura Conti — w dalszym ciągu z całą stanowczością bronić będą stanowiska, że nie może być mowy o tem, aby prowizorium w kwestji reparacyjnej przywróciło równowagę gospodarczą w Niemczech oraz w innych państwach. Dla Niemiec — podkreśla komentarz — wchodzić może w rachubę tylko rozwiązanie rzeczywiste i definitywne problemu reparacyjnego.

NOWA ŻYDOWSKA DZIELNICA ROBOTNICZA powstaje w Hajfie. Nad zatoką rozpoczęto, jak wiadomo, budowę 180 robotniczych domów mieszkalnych. Wszystkie mieszkania będą zaopatrzone w instalację elektryczną. Każde mieszkanie składa się z dwóch izb mieszkalnych, kuchni i

tarasu. Dunam ziemi przed każdym domem przeznaczony jest na ogródek.

KRÓL RUMUŃSKI KAROL ofiarował 10.000 lei na rzecz akcji pomocy bukareszteńskiej gminy żydowskiej.

SYLWESTER w „ROMIE”

Niebywale atrakcje i niespodzianki. — Tańce i produkcje artystyczne w obu salach. — Barszcz sylwestrowy.

Zamówienia na stoliki prosimy wcześniej kierować do Dyrekcji.

Wśród zaproszonych gości z **ULA POGORZELSKA, KRUKOWSKI i TOM**

ECHA EKSCESÓW

W sprawie zajęć antyżydowskich w Poznaniu

List posłów żydowskich do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

Klub Posłów Sejmowych Żyd. Rady Narodowej wystosował dnia 28 bm. poniższe pismo do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w związku z zajęciami, jakie wynikły dnia 13. bm. w Poznaniu wobec zapowiedzianego tegoż dnia żydowskiego wieczoru recytacyjnego:

Mamy zaszczyt przesłać w załączeniu otrzymane przez nas od osób, zasługujących na zupełne zaufanie, opis zajęć antyżydowskich, które miały miejsce w Poznaniu w dn. 13. bm.

Z wymienionego opisu wynika m. in.: 1) że miejskie władze bezpieczeństwa udzieliły zarządowi tamtejszej biblioteki żydowskiej zezwolenia na urządzenie wieczoru recytacyjnego, 2) że pomimo to Dyrektor Miejskiego Urzędu Bezpieczeństwa Publicznego, p. Drost doradzał organizatorom omawianego wieczoru zaniechanie imprezy, a to ze względu na agresywne stanowisko lokalnej „Ligi Zielonej Wstążki”, 3) że wobec tego organizatorzy, w obawie o bezpieczeństwo zaproszonych gości, widzieli się zmuszonymi do odwołania wieczoru, 4) że jednakże na skutek rozpowszechnionych ulotek pomienionej ligi przed salą, gdzie miał się odbyć wieczór zaczął się zbierać tłum w czapkach studenckich i uczniowskich, który odbył bez żadnych przeszkód wiec pod gołym niebem, a następnie uformował pochód uliczny, przyczem zarówno w czasie wiecu jak i pochodu, rzucano podburzające przeciwko żydom okrzyki, 5) że demonstranci bili napoty-

kanych żydów, nie wyłączając kobiet i dzieci, skutkiem czego jest szereg osób rannych, a nawet jeden ciężko ranny.

Rzecz bardzo charakterystyczna na nastawienie władzy bezpieczeństwa w Poznaniu w stosunku do żydów, które stało się wprost „tradycyjnym”: ulega ona sama, idąc po linii najmniejszego oporu presji antysemitycznej „Ligi Zielonej Wstążki”, a zarazem wywiera nacisk na tamtejszych żydów w kierunku zaniechania przez nich imprez o charakterze kulturalnym. Nie dość na tem, dopuszcza bez żadnych skrępowań do odbycia przez młodocianych adherentów wspomnianej ligi wiecu i pochodu ulicznego, aczkolwiek było rzeczą łatwą do przewidzenia, że doprowadzą one do brutalnych i krwawych napadów na bezbronną ludność żydowską. Zmierza się w ten bądźco bądź bardzo swoisty sposób do uniemożliwienia żydostwu poznańskiemu wbrew Konstytucji wszelkiej pracy kulturalnej w duchu narodowym.

Wobec powyższego prosimy uprzejmie o zarządzenie dochodzenia w sprawie wyżej opisanego postępowania władz bezpieczeństwa w Poznaniu celem pociągnięcia do odpowiedzialności winnych bezczynności władzy, jakoteż o wydanie odnośnych zarządzeń w celu zapewnienia ludności żydowskiej w Poznaniu możliwości prowadzenia pracy kulturalnej w myśl jej odrębnych potrzeb.

Prosimy o łaskawą odpowiedź.

Rozprawy o zajęcia antyżydowskie W WILNIE

17-LETNIA ŻYDÓWKA OSKARŻONA O UDZIAŁ W EKSCESACH ANTYŻYDOWSKICH.

Wśród wielu procesów na tle ekscesów antyżydowskich w Wilnie odbędzie się wkrótce tak że proces pewnej dziewczyny żydowskiej. Nazywa się ona Sara Kryzowska i liczy lat 17. Akt oskarżenia zarzuca jej, że 10 listopada uczestniczyła w zbiegowisku przed związkiem studentów żydowskich i powodowana nienawiścią rasową biła żelazną sztabą jakiegoś akademika i dwóch uczniów szkoły rzemieślniczej. Kryzowska broni się tem że nigdy nie miała w ręku sztaby żelaznej, że owego dnia wracała z przedsiębiorstwa, w którym jest zajęta. Nagle przytrzymali ją dwaj akademicy, którzy oddali ją w ręce policji za to, że rzekomo biła ich. Proces ten wzbudził w Wilnie wielkie zainteresowanie.

UNIEWINNIENIE FRYZJERA ŻYDOWSKIEGO

W ub wtorek na wokandzie Sądu Okr. w Wilnie znalazła się dalsza sprawa, będąca odgłosem smutnych wypadków listopadowych. Na ławie oskarżonych znalazł się Szlama Arluk (lat 24) z zawodu fryzjer oskarżony o to, że 21 listopada brał udział w zbiegowisku Żydów na tle nienawiści rasowej. Podczas aresztowania Arluka znaleziono przy nim nahaikę skórzaną. Arluk tłumaczył się, że nahaikę wziął tego dnia do siebie na wypadek konieczności obrony i że tego samego dnia pracował cały dzień w zakładzie fryzjerskim, a w żadnym zbiegowisku udziału nie brał.

Cały szereg świadków potwierdził zeznania oskarżonego. M. in. oskarżony przedstawił jako dowód fotografię, dokonaną tego dnia z zakła-

du fryzjerskiego, w którym on pracował z wybitymi szybami. Na fotografii tej widnieje oskarżony Arluk wraz z właścicielem zakładu Szuktułskim.

Po krótkiej naradzie Sąd uniewinnił Arluka.

W WARSZAWIE

SKAZANIE TRZECH CHULIGANÓW

Dnia 14 lipca na ulicy Elektoralnej w Warszawie trzej chuliganie nazwiskiem Dymus, Sobczak i Locin napadali na przechodniów żydowskich. Chuliganie napadli także na jakąś młodą dziewczynę żydowską. W obronie tej dziewczyny stanęli dwaj bracia Hirschbein, którzy atoli zostali również pobici przez chuliganów. Dopiero zjawienie się policjanta położyło kres chuligańskiemu występowi. Onegdaj odbył się w tej sprawie proces, w wyniku którego wszyscy trzej napastnicy zostali skazani na karę po 2 tygodnie aresztu i na zapłatę 100 złotych kary. W motywach wyroku podniósł sąd, że trzej chuliganie powodowani byli „nienawiścią rasową”.

9 STUDENTÓW PRZED SADEM

W Warszawie zakończone zostały dochodzenia prowadzone w związku z antysemitycznymi zajęciami studenckimi, które miały miejsce w m. listopadzie na terenie stolicy. Sprawa 9 studentów przekazana zostaje w dniach najbliższych oddziałowi 12 Sądu Grodzkiego. Studenci ci odpowiadać będą z art. 262 K. K. o spowodowanie zakłócenia porządku publicznego.

Na Uniwersytecie oraz na Politechnice w Warszawie nie został dotychczas ukarany ani jeden z prowodyrów hecy antyżydowskiej; natomiast Komisja Dyscyplinarna na Politechnice zawiesiła w prawach akademickich oraz w

Zjazd Haszomer Haleumi

W dniu dzisiejszym rozpocznie w Warszawie obrady zjazd sjonistycznej organizacji młodzieżowej „Haszomer Haleumi”. W zjeździe weźmie udział 400 delegatów reprezentujących 12.000 członków tej organizacji. Na zjeździe wygłosi odczyt o sytuacji w Palestynie p. A. Drahanow z Palestyny. Przemawiać będzie również pos. Grünbaum. Zjazd odbędzie się w sali warszawskiego konserwatorium.

Podróż Weizmanna do Afryki Południowej

Londyn (ZAT) Dr. Weizmann uda się do Afryki Połudn., gdzie stanie na czele tegorocznej kampanji Keren Hajesodu, w dniu 22 stycznia 1932. Inauguracja kampanji w Afryce Połudn. odbędzie się w dniu 8 lutego. Dr. Weizmannowi towarzyszyć będzie dr. Al. Goldstein, który wyjeżdża do Afryki już w dniu 1 stycznia 1932 r.

Reading w Daganji

Jerozolima (ZAT) Bawiąc w Dolinie Jordankiej lord i lady Reading przyjęci zostali przez kolonistów Daganji. W imieniu Agencji Żydowskiej lorda Readinga powitał dr Chaim Arlosoroff, w imieniu Histadruth Haowdim — p. Baratz. W odpowiedzi na powitania lord Reading oświadczył, iż wierzy w przyszłość Palestyny i w jej rozrost i że koloniści żydowscy z pewnością korzystają będą z bezpieczeństwa, jakie im przysługuje.

Gwałtowny spadek urodzin Żydów węgierskich

Budapeszt (ZAT) W tych dniach główny węgierski urząd statystyczny ogłosił dane statystyczne za r. 1930 w porównaniu z r. 1929. Z danych tych wynika, że najgwałtowniejszy spadek stopy urodzeniowej na Węgrzech notowano w okresie sprawozdawczym wśród budapeszteńskiej ludności żydowskiej. W porównaniu z r. 1929 spadek stopy urodzeń w r. 1930 wyniósł aż 36, 3 proc. Najniższy spadek stopy urodzeń notowano wśród chrześcijan-reformistów (4,6 procent).

Udaremniiony zamach na ambasadora Japonji

Koki Kirota, ambasador japoński w Moskwie, na którego planowano zamach.

studjach jednego akademika żydowskiego na bieżący rok akademicki.

Dzięki interwencji w Ministerstwie oświaty kuratora fundacji państwowej uczelni „im. Wawelberga i Rotwanda” p. Michała Wawelberga, syna b. p. Hipolita Wawelberga, został uchylony krzywdzący wyrok Komisji Dyscyplinarnej Państwowej Wyższej Szkoły Budowy Maszyn i Elektrotechniki im. H. Wawelberga i S. Rotwanda i żydowscy słuchacze zawieszeni wyrokiem w studjach zostali ponownie przyłączeni na uczelnię.

Zostali również dopuszczeni do dalszych studiów wydaleniu poprzednio prowodyrzy hecy antysemitycznej z pod znaku „Obwiewola”.

DZIAŁ GOSPODARCZY

Polska, a wystawa Bliskiego Wschodu w Tel-Awiiw

W wystawie Bliskiego Wschodu w Tel-Awiiw, która odbędzie się od 7 do 30 kwietnia 1932 r. uczestniczą prawie wszystkie państwa europejskie jak również Stany Zjednoczone, a nawet Rosja Sowiecka. Szczególną ruchliwość zdradzają Niemcy, którzy oddawna zmierzają do opanowania importu do krajów Bliskiego Wschodu. Polska natomiast, która dla zbytu swych towarów na tamtych rynkach ma poważne prerogatywy w postaci znacznej części ludności palestyńskiej, pochodzącej z Polski i dokładnie obznajomionej z wyrobami przemysłu polskiego, niestety dotychczas w tym kierunku nie wykazała żywego zainteresowania. W olbrzymim imporcie rocznym tych krajów, wynoszącym przeszło 80 milionów funtów, Polska partycypuje zaledwie w 1 proc.

Toteż, aby sytuację tę zmienić, Polsko-Palestyńska Izba Handlowa, jak wiadomo, postanowiła urządzić pawilon polski na Targach Lewantynskich.

Polska eksportować może do krajów Bliskiego Wschodu drzewo oraz wyroby z drzewa, cement, białinę, parafinę, cukier, młaz, szkło, spirytus, metale w formie fabrykatów i pół-fabrykatów, rury, platery tekstylja, konfekcję itp.

Należy się tedy spodziewać, iż pawilon polski na Targach Lewantynskich skoncentruje najgłośniejsze gałęzie przemysłu polskiego, przez co otworzy okno dla zbytu towarów polskich w krajach Bliskiego Wschodu. Dużą pomoc w tym kierunku wykazują sfery kierownicze przemysłu. A więc szereg związków jak Związek Przemysłu Chemicznego, Związek Polskich Hut Szkłanych, Związek Eksportowy Przemysłu Metalowo-Przemysłowego, Związek Przemysłu Konfekcyjnego, Związek Przemysłowców w Krakowie oraz inne rozesłały cyrkularz do wszystkich swoich członków z zaleceniem zainteresowania się Targami Lewantynskimi. (ZAT.)

Program wycieczki polsko-palestyńskiej Izby Handlowej do Palestyny

Polsko-Palestyńska Izba Handlowa podaje do wiadomości następujący program wycieczki dla

kupców i przemysłowców na Targi Lewantynskie.

22 marca 1932 r. Wycieczka wyjeżdża pociągiem pospiesznym z Warszawy i przyjeżdża do Konstancji wieczorem dnia następnego, skąd po godzinnym pobycie udaje się okrętem przez Konstantynopol do Haify. W drodze uczestnicy zwiedzą Konstantynopol.

28 marca. W godzinach rannych nastąpi przyjazd do Haify.

28—29 marca. Zwiedzanie Haify i kolonii położonych po drodze do Tel-Awiiwu.

30—31 marca. Zwiedzenie Tel-Awiiwu. Zwiedzenie Makabiady.

1 kwietnia. Wycieczka autobusami do plantacji pomarańczowych.

2 kwietnia. Złożenie wizyt pp. radcy handlowemu drowi Hausnerowi, władzom municypalnym Tel-Awiiwu, kierownictwu Targów Lewantynskich.

3—4 kwietnia. Zwiedzenie kolonii położonych po drodze do Jerozolimy.

5—6 kwietnia. Zwiedzenie Jerozolimy. Złożenie wizyty Konsulowi Polskiemu drowi Z. Kurnilowskiemu.

7—8—9—10 kwietnia. Zwiedzenie kolonii Emeku, Galilei, stacji Rutenberga i wycieczka do Morza Martwego.

11—12—13 kwietnia. Zwiedzenie wystawy Bliskiego Wschodu. Przyjęcie w Palestyńsko-Polskiej Izbie Handlowej, wieczorem galowe przedstawienie w operze.

14 kwietnia. Odjazd z Tel-Awiiwu do Jaffy, wieczorem odjazd okrętem do Europy.

20 kwietnia. Godz. 8.20 przyjazd do Warszawy. Rozwiązanie wycieczki.

Małe zmiany w programie są zastrzeżone. Bliższych szczegółów udziela Polsko-Palestyńska Izba Handlowa, Warszawa, Królewska 43 m. 4. Tel. 240—75. Zgłoszenia przyjmuje się do 20 stycznia 1932 r. Przy zgłoszeniach należy złożyć kwotę 60 dol. Resztę należności w sumie 100 dol. przy wsiadaniu na okręt w Konstancji.

przez komisję francusko-niemiecką, powstała w skutek podróży premjera Laval'a do Berlina.

Światowa produkcja przemysłowa

Według danych berlińskiego *Wirtschaftsdienst* 10 krajów obejmuje 73 proc. produkcji całego świata. Z ilości tej na Stany Zjednoczone przypadało w r. 1928/29 — 53,4 proc., Niemcy — 13,8 proc., Anglja 11,9 proc., Francja 8,3 proc., Rosja 5,5 proc., Japonja 2,8 proc., Kanada 2,6 proc., Szwecja 1 proc., Polska 0,9 proc. i Austrja 0,7 proc. Jeżeli produkcję 1928/29 roku przyjąć za 100, to w następnych latach otrzymamy (według kwartalów) następujące wskaźniki produkcji: Stany Zjednoczone w r. 1929 — 110,8 i 98,2, w r. 1930 — 94,6, 93,4, 83,2, 76,3, w r. 1931 — 77,2 i 79,0 (dla pierwszego półroczca). Niemcy w r. 1929 — 102,4 i 98,5, w r. 1930 — 91,9, 87,6, 89,7 i 75,2, w r. 1931 — 70,2 i 74,9. Anglja w r. 1929 — 105,6 i 112,0, w r. 1930 — 106,9, 98,4, 88,5 i 90,4, w r. 1931 — 87,7 i 78,5. Francja w r. 1929 — 109,5 i 112,7, w r. 1930 — 113,3, 113,5, 109,8 i 106,6. w r. 1931 104,8 i 101,6. Polska w r. 1929 — 98,4 i 98,1, w r. 1930 — 84,6, 79,9, 82,2 i 82,0. w r. 1931 — 71,9 i 72,3.

Produkcja przemysłowa całego świata ulegała w tychże okresach następującym wahanom: w r. 1929 — 111,2 i 104,8, w r. 1930 — 100,4 — 97,3 — 90,5 i 87,3, w r. 1931 — 84,1 i 84,6.

Na uwagę zasługuje fakt, że w Polsce spadek produkcji przemysłowej stwierdzić można już w końcu 1929 r., tj. że spadek ten chronologicznie ściśle zbiega się z początkiem spadku cen na produkty rolne.

— o 30 —

Francusko-niemieckie porozumienie gospodarcze

Ministerstwo Rolnictwa ogłosiło komunikat, odnoszący o zawartem porozumieniu między francuskim biurem azotowem a niemieckim Stickstoff-Syndykatem; zgodnie z tem porozumieniem Niemcy dostarczają Francji w 1932 r. saletrę uzupełnianą zakupioną już przez Francję saletrę chilijską. Rządy obu państw zatwierdziły tę umowę, która wchodzi w ramy pertraktacji, prowadzonych

SUCHARD
prawdziwy
BANAN

20
groszy

R A D U O

CZWARTEK, 31 GRUDNIA.

Kraków (312,8) 11,45 Przegł. prasy, 11,58 Sygnał hejnał, 12,10 Kom. meteor, 12,15 Odczyt roln. (o folwarkach), 12,35 Gramof. 14,45 Gramof. 15,05 Kom. gosp. 15,25 „Ostatnie wydawnictwa” — dr. Bar, 15,45 Dla rybaków, 15,50 Dla młodzieży: feljeton, noworoczny W. Sieroszewskiego, i „Nowy Rok” wg. Gogera (zwycaja noworoczna), 16,20 Lekcja j. franc. (kurs średni), 16,40 Gramof. 17,10 „Noworoczne zabiegi wróżebne” — dr. K. Zawistowicz, 17,35 Koncert solistów, J. Horszowska, E. Steinberger (fort.): Beethoven, Brahms, Chopin, 18 Kość. nabożeństwo noworoczne, 19 Rozmait. kom. 19,10 „Gawędy podhalańskie” — Wł. Doruła, 19,30 „Skrz. pocz.” inż. St. Broniewski, 19,54 Dziennik pras. 20 Feljet. K. Makuszyńskiego 20,15 Muz. lekka, tan., pieśni: dyr. Nawrot; Z. D. Pawłowska (sopr.), L. Urstein (fort.), 21,25 Słuchow. teatr: „Zręczność i przekora” Al. Fredry z wyst. Miecz. Frenkła, 22,10 Wiadom. kult. Krakowa, dziennik pras., sport, 22,30 Aud. sylwestrowa, 23 Muz. tan. 23,30 Przemówienia noworoczne: dyr. R. P. Z. Chamiec i dyr. St. Tymieniecki 0,05—1 Słuchow. T. Strzetelskiego „Sąd nad kryzysem”, 1—2 Muz. tan. Katowice (408,7) 11,48—17,35 p. Kraków, 17,35 Koncert (m. in. śpiew): Haendel, Ravel, Brahms. 18,50 p. Kraków 19,05 D. c. powieści. 19,20 Z radio techniki. 19,40 Kom. harc. 19,45—2 p. Kraków.

Lwów (380,7) 11,45—19 p. Kraków, 19,25 „Resumé gospodarcze”. 19,45—2 p. Kraków.

Stuttgart (360,1) 10, 12,35, 17,20, 20, 22—1 Muz. i „Sylwester”.

Wiedeń (516,4) 11,30, 16,35 Muz. 19 Operetka. 22,30—3 Muz. i „Sylwester”.

Rzym (441,2) 13,40, 17,30 Muz. 21 Operetka.

320 detektywów w pościgu za mordercą dziewczynki

320 detektywów szuka obecnie w Londynie owego nieznanego męczyzny, który zamordował 12-letnią Werę Page w ogrodzie domu przy Ulicy Addison. Morderstwo to zajmuje bardzo żywo opinję publiczną Londynu, a wszystkie gazety londyńskie poświęcają mu długie szpalty. Okrucieństwo, z jakim dokonane zostało morderstwo jest tak straszne, że prasa nie przytacza nawet jego szczegółów. To jedno tylko jest pewne, że ów morderca musiał być człowiekiem o atletycznej budowie ciała i że dziewczynka bronila się wszystkimi siłami, miała bowiem złamane wszystkie palczki u rąk.

Na podstawie dotychczasowych dochodzeń ustaliła policja faktyczny stan sprawy. Wera Page chciała po szkole odwiedzić swą ciotkę, która mieszkała obok szkoły i w tym dniu miała swoje urodziny. W drodze do ciotki spotkała mordercę, który łatwo mógł na nią zwrócić uwagę, ponieważ wystawała przed wystawami — zwłaszcza że zabawkami. Niedaleko szkoły znajduje się ciastkarnia, której właścicielka znała dziewczynkę i jej matkę. Owa właścicielka ciastkarni opowiedziała, że Wera Page weszła do sklepu w towarzystwie nieznanego jej rudego pana, który kupił jej kilka ciastek. Miała już wtedy jakiś pakuneczek w ręku, z czegoby wynikało, że przedtem byli w innym jakimś sklepie. Właścicielka ciastkarni była ostatnią osobą, która tego dnia widziała Werę Page. Zwłoki dziewczynki znaleziono dopiero w 48 godzin później pod drzewem jakiegoś opuszczonego ogrodu. Ponieważ prawdopodobne jest, że zwłoki nie leżały przez całe dwa dni niezauważone, przeto przyjąć należy, że morderca ukrywał je albo w swem mieszkaniu, albo w jakimś garażu i później dopiero zaniósł je do ogrodu. Niedaleko od miejsca, w którym znaleziono zwłoki dziewczynki, leżał jej borek. Poza tem niema żadnych śladów mordercy, a nawet na ciele zamordowanej dziewczynki nie znaleziono odcisków jego palców.

organizowania spółki dla importu kawy brazylijskiej. Na powyższej naradzie będzie prawdopodobnie powołana komisja dla opracowania szczegółów w powyższej sprawie. Organizująca się spółka importowa będzie miała pewne przywileje, jednak nie stanie się ona wyłącznym dostawcą kawy brazylijskiej na rynek krajowy. Sferom mianowatym chodzi o to, aby wzamian za przysyłana z Brazylii kawę uzyskać możliwość wywozu do Brazylii artykułów uzbrojenia, huicznych itp.

SYLWESTER w Starym Teatrze

Zawiadamiamy uprzejmie Szan. P. T. Publiczność, iż z dniem dzisiejszym otwieramy **Starego Teatru** pod nowym zarządem. Kuchnia restaurację **Starego Teatru** doborowa, codziennie dancing, ceny znacznie niższe. Właściciele: Władysław Gydaś, Jan Urban, Józef Błogowski

Rok 1931 w nauce i technice

Pomimo kryzysu gospodarczego i politycznego nauka i technika w r. 1931 nie zwolniła tempa rozwoju. Na wszystkich polach działalności w tych dziedzinach można zanotować postępy.

Wytwarzanie energii i jej użytkowanie w r. 1931 zdaje się pod znakiem elektryfikacji. Wiadomo jak łatwo i dogodnie energia prądu elektrycznego daje się przekształcić w energię mechaniczną (w motorach służących do najróżniejszych celów), ciepłą (ogrzewanie), chemiczną i świetlną. To też zużycie energii elektrycznej na głowę rocznie staje się coraz częściej miernikiem poziomu cywilizacyjnego danego kraju. Oto parę liczb: Norwega zużywa rocznie na głowę ludności ok. 3200 kilowatgodzin, Stany Zjednoczone — ok. 1300, Niemcy ok. 500, Polska — ok. 80 kilowatgodzin.

O ile chodzi o metody wytwarzania energii elektrycznej zanotujemy tu nowe odkrycie, mające narazie znaczenie tylko naukowe, ale rokujące na przyszłość nadzieje techniczne: jest to „komórka fotoelektryczna“ B. Langego (Berlin), która dostarcza prądu elektrycznego bezpośrednio pod wpływem światła padającego na nią. Jeśli uda się udoskonalić ten przyrząd pod względem technicznym, to w przyszłości wszystkie wielkie turbiny parowe i wodne, służące do poruszania dynamomaszyn, a częściowo też i same dynamomaszyny, stana się niepotrzebne. Główna centrala elektryczna górska stanie się wówczas... Sahara!

Radio otrzymało od 1931 następujące „prezenty“: „pentoda“, czyli lampa katodowa o 5 elektrodach. Lampa o zmiennej „charakterystyce“. Osiągnięte postępy w dziedzinie komunikacji na falach krótkich: zawarto np. radio telefoniczne porozumienie między Calais i Dover na fali 18-to centymetrowej: „radiowe“ kierownictwo aeroplanami podczas lądowania na lotnisku zakrytym mgłą; radiowe składanie tekstów drukarskich, dzięki któremu redakcja dziennika, znajdująca się np. w Warszawie, może jednocześnie drukować go w Krakowie, Poznaniu, Lwowie etc.

W kolejnictwie czynione są próby z uruchomieniem wagonów oraz lokomotyw na pneumatykach, zamiast zwykłych kół o stalowych ośręczach. W Ameryce wprowadzono też nowy typ wozu motorowego, który może jeździć bądź po szynach kolejowych, bądź po szosie: umożliwia to transport towarów bez przeladowywania.

W automobilizmie zaczyna sobie zdobywać uznanie t. zw. „wolne koło“ znane każdemu, kto jeździ na rowerze. Czynione są też próby przeniesienia napędu na przednie koła.

Wykonane i oddane do użytku w Ameryce największy istniejący statek powietrzny „Akron“ (system Zeppelina); służy on jednak wyłącznie do celów wojskowych. Do celów komunikacyjnych natomiast służyć ma niewielki sterowiec „City of Glendale“, wykonany z metalu (nawet powłoka jest z cienkiej blachy duraluminowej). W lotnictwie zdobywa sobie teren aeroplan systemu „autogire“ hiszpańskiego inżyniera De la Cierva — głów nie jako samolot turystyczny. Samolot taki startować może z rozbiegu, nie przenoszącego 40 metrów, a lądować prawie pionowo. Charakterystyczną jego cechą jest to, iż skrzydła (4 zamiast 2) — obracają się w czasie lotu (nie ma on jednak nic wspólnego z „helikopterem“).

Wszystkie poprzednie rekordy szybkości zostały pobite w r. 1931. Oto rekordy obecne (w

kilometrach na godzinę): motorówką — 177, motocykl — 243, automobil — 399, aeroplan 668.

Budownictwo poszczycić się może najwyższym gmachem („Empire Building“ w New Yorku; wysokość jego wynosi 380 metrów czyli 100 pięter, jest to o 80 m. więcej, niż wieża Eiffla w Paryżu), oraz największym mostem (most nad rzeką Hudson pod New Yorkiem), jest to most wiszący o jednym jedynym przęsle liczącym ok. 1 kilometr długości, czyli przeszło 2 razy tyle, co most Poniatowskiego na Wiśle pod Warszawą. Wspomnijmy też warto o moście najwyższym, wznoszącym się nad przepaścistym kanjonom rzeki Colorado na wysokości 1400 metrów nad poziomem wody.

Co uchwalili zjazd sjonistów-rewizjonistów?

Rewizjoniści występują z Organizacji Sjonistycznej w Polsce. Ratyfikacja uchwał w Calais.

W dalszym przebiegu obrad konferencji sjonistów-rewizjonistów w Warszawie kontynuowano dyskusję polityczną. Podczas dyskusji wszedł na salę Wł. Zabotyński, któremu zgolowano serdeczną owację. Na życzenie Zabotyńskiego rozpoczęła się dyskusja nad uchwałami sjonistów-rewizjonistów w Calais. W dyskusji zabiera głos p. Liepmann, który sprzeciwia się zerwaniu stosunków z organizacją sjonistyczną i żąda przeprowadzenia próby do czasu zwołania XVIII Kongresu sjonistycznego. Dr. Zinemann występuje również przeciwko uchwałom w Calais i stwierdza, że jeśli uchwały te w głosowaniu przejdą to stanie się to dzięki osobistemu wpływowi Zabotyńskiego.

Następnie zabiera głos sam Zabotyński, który podkreśla, że nigdy nie zgodzi się, by uchwały zapadały pod jego wpływem. Nie wierzy on w Organizację Sjonistyczną, a nikt nie może go zmusić, by zakupił szekel. Natomiast inni jak Grossmann wierzą jeszcze, że potrafią zdobyć Organizację Sjonistyczną. Obaj atoli — mówi Zabotyński — ja i Grossmann jesteśmy zwolennikami państwa żydowskiego i to nas jednoczy. W przeciągu dwóch najbliższych lat nie będziemy — kontynuuje Zabotyński — prowadzić żadnej akcji przeciwko Organizacji Sjonistycznej, a jest rzeczą możliwą, że do przyszłego Kongresu Egzekutywa sjonistyczna zmieni swoje stanowisko w sprawie ostatecznego celu sjonizmu. Wówczas ci, którzy dziś nie chcą kupować szekla, stana się nabywcami szekla. Trzeba prztem wziaść pod uwagę zasadę, że rewizjoniści pragną prowadzić samodzielną akcję polityczną. Wobec tego nie mogą być częścią Organizacji Sjonistycznej. Nie można bowiem prowadzić odrębnej akcji politycznej a przytem podpadać pod kierownictwo sjonistyczne, które prowadzi również akcję polityczną. Nie jest prawdą, mówi Zabotyński, jakoby rewizjoniści jako całość wystąpili z organizacji sjonistycznej. Albowiem oficjalnie związek rewizjonistów nie został uznany przez Egzekutywę sjonistyczną

Dokonano też licznych podróży i wypraw naukowych. Na szczególną uwagę zasługują parokrotne przelety „Zeppelina“ do Ameryki; wyprawa tegoż sterowca w okolice podbiegunowe, dokonana w ścisłym porozumieniu z sowiecką wyprawą łamacza lodów „Malygin“; nieudana wyprawa „podlodowa“ Wilkinsa do bieguna północnego (w „Nautilusie“), oraz wyprawa geologów niemieckich do Grenlandji. Podczas tej ostatniej, podjętej przez słynnego uczonego A. Wegenera (który zginął podczas wyprawy), stwierdzono, że grubość warstwy lodu, okrywającego Grenlandję, wynosi miejscami do 2700 metrów! Osobno wspomnieć należy o podniebnej podróży prof. Piccarda i dr. Kipfera w stratosferę. Piccard i Kipfer osiągnęli niebawem dotychczas wysokość 16.000 metrów; celem ich wyprawy było badanie t. zw. „promieni kosmicznych“, dochodzących do nas z otchłani wszechświata.

Z badań archeologicznych interesującym jest odkrycie miejsca, w którym Noe (wedle podań babilońskich imię jego brzmiało Uta-Napistim) miał budować swą arkę; w miejscu wości tej znajduje się obecnie miasto Fara, położone o ok. 150 km. na wschód od Ur, miasta Abrahama w Mezopotamji. Dr. Huber z Berlina twierdzi na podstawie badań archeologicznych, przeprowadzonych w Egipcie, że umiano tam sporządzać piwo już na 6000 lat przed Chrystusem.

jako odrębną frakcją. Uchwały w Calais nie zmieniają tedy faktycznego stanu. Co należy przeto czynić? Jeśli rewizjoniści zostaną w organizacji sjonistycznej, wówczas część która nie chce zakupić szekla, wystąpi ze związku rewizjonistycznego. Jeśli zapadnie uchwała w sprawie wystąpienia z Organizacji Sjonistycznej, wówczas ci, którzy chcą zakupić szekel wystąpią z ruchu rewizjonistycznego. W takiej sytuacji najważniejsze są uchwały w Calais. Zabotyński oświadcza, że do przyszłego Kongresu Sjonistycznego ani on ani Grossmann nie będą prowadzili agitacji za lub przeciw szeklowi. Jest rzeczą możliwą, że kilka miesięcy przed Kongresem Sjonistycznym rozpocznie się agitacja za szeklem celem zdobycia organizacji sjonistycznej. Zabotyński oświadcza, że uchwały w Calais są logicznym następstwem stanowiska rewizjonistów.

Po mowie Zabotyńskiego przyjętej burzliwie mi oklaskami, zabrał głos Meir Grossmann, który wystąpił również za przyjęciem uchwał w Calais. Po przemówieniu obydwóch przywódców rozpoczęła się dyskusja. Po dyskusji zabiera głos jeszcze raz Meir Grossmann i oświadcza, że byłby szczęśliwy, gdyby uchwały w Calais nie istniały, albowiem droga, na którą obecnie wkracza rewizjonizm jest bardzo ciężka. Z kolei wygłosił Zabotyński referat na temat „Toceret Haarec“.

O godzinie 2-giej w noc zjazd sjonistów rewizjonistów przystąpił do głosowania nad wnioskami komisji permanencyjnej. Wniosek o ratyfikację uchwał w Calais został przyjęty olbrzymią większością głosów, bo 134 głosami przeciwko 14 przy 12 wstrzymujących się. Tak samo uchwalony został wniosek o wystąpieniu związku rewizjonistów z Organizacji Sjonistycznej w Polsce. Natomiast uchwalono stworzyć Związek krajowy sjonistów-rewizjonistów. Rewizjoniści domagają się ponadto utworzenia związku terytorjalnego (Territorialverband), obejmującego wszystkie frakcje i federacje sjonistyczne. Poza to przyjęto uchwały przeciw polityce Egzekutywy sjonistycznej, przeciw polityce Anglii i przeciw Centralnemu Komitetowi Organizacji Sjonistycznej w b. Kongresówce. Sprawę opracowania programu polityki krajowej sjonistów-rewizjonistów w Polsce przekazano Radzie naczelnej związku. Prezydentem ogólnopolskiego związku sjonistów rewizjonistów obrany został znany poeta hebrajski, Dr. Jakób Kahan.

ADWOKAT

Dr. Leon Fischlowitz

prowadzi kancelarię

w Krakowie, przy ul. Siennej 7

(róg Siennej a Stolarskiej) Telefon 171-52

Przygoda paryskiej artystki operetkowej

W jaki sposób można otrzymać rolę filmową, chociaż we filmie się nie występuje...

Ciekawą przygodę miała onegdaj znana artystka operetkowa w Paryżu, pani Liliana Baron. Pewnego wieczora weszła do kina, w którym wyświetlano jakiś dość marny obraz. Bohaterem był jakiś starszy notariusz, który wprowadził z pensji młodą jakąś dziewczynę. Oboje znajdują się w kancelarii notariusza, który z aktów jakichś wyciąga fotografię, i pokazuje ją dziewczynie. „Oto twoja matka“ — odzywa się notariusz. Potem na filmie widzimy powiększoną fotografię. Pani Baron krzyknęła z przerażenia, gdyż ujrzała siebie na tej fotografii.

„Przypatrzył się dobrze, wszak to twoja matka“ — odezwał się znowu notariusz, który schowawszy potem fotografię, dodał: „Dzięki Bogu, od pięciu lat już nie żyje!“ Pani Baron zemdlła przy tych słowach, a gdy przyszła do siebie, czekała z napięciem, czy autor scenariusza pozwoli jej w jakikolwiek sposób zmarłemu wychwstać. Autor nie okazał się jednak dla niej wspaniałomyślnym i bezapelacyjnie skazał ją na śmierć.

Pani Baron z trudem opanowała się, by nie zawołać: „Nie jestem wcale wyrodną matką, która wyrzekła się swego dziecka, bo wogóle dziecka nie miałam. Nie umarłam też wcale, przeciwnie, cieszę się najlepszym zdrowiem“. Udała się natomiast do adwokata i wdrożyła skargę przeciwko wytwórni, która ten obraz pracowała. Okazało się, że reżyser obrazu wziął fotografię pani Baron w oknie wystawowym jakiegoś fotografa i nie namyślając się: „Kuzo, kupi! ją sobie, a następnie uczynił z niej matkę bohaterki obrazu.“

Nr. 2344

Tragedja człowieka bez nazwiska

W paryskim więzieniu śledczym pozostaje od dłuższego czasu człowiek, który nazywa się „Nr. 2344.“ Człowiek ten nie ma bowiem ani imienia ani nazwiska. Nie jest to dzentelmen-włamywacz, który co pewien czas zmienia swoje imię i nazwisko, ale jest to naprawdę człowiek, który byłby szczęśliwy, gdyby się mógł dowiedzieć, jak się nazywa. Żadnej nie ulega wątpliwości, że się urodził, ale faktu jego urodzin nie zarejestrowano nigdzie we Francji. Przez pewien czas nazywał się Mateusz Castelli, bo jego ojciec miał się nazywać Castelli. Gdy Mateusz Castelli przyszedł na świat, ojciec jego służył przy wojsku w Lyonie. Matka miała inne kłopoty i zapomniała zgłosić urodziny syna. W ten sposób zaczęła się tragedia człowieka bez nazwiska. Nie chciano go przyjmując do żadnej szkoły, bo nie mógł przedłożyć metryki urodzin. W 20-tym roku życia zgłosił się w Lyonie do asenterunku ale komisja poborowa nie chciała go przyjąć, ponieważ nie miał żadnych dokumentów. Udał się więc do miejscowości Pietra Di Verde na Korsyce, gdzie przyszedł na świat i błagał burmistrza o wydanie mu metryki urodzin. Burmistrz prośbie tej odmówił, ponieważ nie znalazł w księdze ludności ani śladu jego urodzin. Nieszczęśliwy człowiek wrócił do Lyonu i udał się do adwokata z prośbą o pomoc. Ten wniósł podanie do sądu z prośbą o dodatkowe wpisanie Castelli do ksiąg ludności gminy Pietra Di Verde. W trakcie załatwiania tej prośby przesłuchano jego ojca, który atoli wyparł się swego syna, wobec czego prośbie nie można było zadośćuczynić. W międzyczasie otrzymał Castelli w Paryżu dobrą posadę w jednym z większych magazynów i chciał się ożenić z córką pewnego kupca. Nie mógł atoli zawrzeć małżeństwa, ponieważ nie miał żadnych dokumentów. Zrozpaczony człowiek wpadł na dziki i co pomysłu, by porennić czyn karygodny i w ten sposób zmusić sąd do stwierdzenia, jak się właściwie nazywa. Wszedł więc do sklepu z krawatami i popełnił kradzież. Przyłapano go na gorącym uczynku i aresztowano. Teraz śledzi w paryskiej policji śledczej i czeka rezultatów swego czynu.

Dwa zamachy kolejowe pod Olomuńcem

Praga 30. 12. PAT. Koło Olomuńca miały wczoraj miejsce dwa zamachy na pociągi poczesne. Niewyśledzeni dotychczas sprawcy ułożyli w obydwu wypadkach na torze duży stos kamieni. Zamachy te nie udały się jedynie dzięki przytomności umysłu maszynistów. Zachodzi podejrzenie, że sprawcami są komuniści bezrobotni, którzy w ten sposób mszczą

się za niedopuszczenie ich na główny dworzec w Olomuńcu w czasie ostatnich demonstracji. Zaznaczyć należy, że minister kolei, który przed kilku dniami miał wyjechać na uroczystości otwarcia nowej linii kolejowej na Słowaczczyźnie wstrzymał swój wyjazd z powodu otrzymania anonimowego ostrzeżenia, że na pociąg przygotowany jest zamach.

Ohydne morderstwo rabunkowe pod Bydgoszczą

Bydgoszcz 30. 12. PAT. Dziś rano zamieszkały w Ossowej Górze pod Bydgoszczą 85-letni rolnik, Wilhelm Lietzmann i 83-letnia jego żona Henrietta padli ofiarą ohydnych morderstw. Niepochwyceni doąd bandyci korzystając z chwilowej nieobecności w mieszkaniu Lietzmannowej, która wyszła do obory, wdarli się do wnętrza chaty i silnymi uderzeniami siekiery w głowę pozbawili życia śpiącego staruszka. Gdy po chwili Lietzmannowa powróciła,

mordercy zarzucili staruszcze chustkę na głowę i kilku uderzeniami siekiery zwałili ją z nóg, poczem zaczęli plądrować mieszkanie, szukając pieniędzy. Morderstwo zauważył w dwie godziny później mleczarz, który zgłosił się codziennie do Lietzmanów po mleko. Staruszkę, dającą słabe oznaki życia przewieziono do szpitala, gdzie walczy ze śmiercią. Władze prowadzą energiczne śledztwo, jednak dotychczas bez rezultatu.

Komisarzom kręgowym w Palestynie przyznano kompetencje sądów

Jerozolima, 30. 12. ZAT. Dziennik urzędowy ogłasza rozporządzenie nadające komisarzom okręgowym kompetencje sądowe. Będą oni mieli moc czuwania w spornych sprawach rolnych, które grożą załóceniem spokoju publicznego.

Przejazd min. Yoshizawy przez Warszawę

Warszawa 30. 12. PAT. Dzisiaj rano w drodze z Paryża do Tokio przejechał przez Warszawę nowomianowany minister spraw zagranicznych Japonii Yoshizawa wraz z rodziną. Na dworcu głównym powitał ministra Yoshizawę, bawiący chwilowo w Warszawie poseł Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie min. Patek oraz w imieniu ministra spraw zagranicznych dyrektor gabinetu ministra Szumlakowski. Na dworcu obecny był poseł japoński w Warszawie Kawai z członkami poselstwa. Ministrowi Yoshizawie, któremu rząd polski ofiarował wagon salony, towarzyszy w podróży przez terytorium Polski radca ministerstwa spraw zagranicznych Kałuski.

Pogoda w Zakopanem

Zakopane 30. 12. PAT. Już drugi dzień przy zachmurzeniu i lekkim mrozie sypie gęsty śnieg, który poprawia bardzo skutecznie warunki terenowe. Ruch przyjezdnych w dalszym ciągu bardzo ożywiony. Dotychczasowe pobieżne obliczenia wykazują, że w samym okresie świątecznym w tym roku przybyło o 35 proc. osób więcej niż w tym samym okresie roku przeszłego.

Akcja komunistyczna na Śląsku niemieckim

Wrocław 30. 12. (R) Policja polityczna aresztowała w Bytomiu, Zabrze i Rokietnicach 12 komunistów stojących pod zarzutem przygotowania zdrady stanu. Rewizja dokonana w mieszkaniach aresztowanych wykazała, że należeli oni do zakazanej organizacji „czerwonego frontu“ organizując na Górnym Śląsku tajne bojówki komunistyczne dla ściśle określonego celu. Chodziło o zorganizowanie kadr bojowych d wystąpienia zbrojnego w odpowiedniej chwili przeciw władzy.

Zaprzeczenie pogłosek o Cziczierinie

Berlin, 30. 12. PAT. Biuro Wolffa komunikuje: W kilku dziennikach została powtórzona fantastyczna pogłoska z Moskwy o byłym komisarzy spraw zagranicznych Cziczierinie. Jesteśmy upoważnieni ze strony sowieckiej do stwierdzenia, że pogłoski te pozbawione są wszelkich podstaw. Cziczierin otrzymuje normalną pensję urzędniczą i żyje w warunkach wystarczających zupełnie na utrzymanie

Dwie poważne katastrofy

(Telegram własny „Nowego Dziennika“)

Medjolan 30. 12. (R) W Cornigliano w Alpach Liguryjskich zawalił się nowy, niewykończony jeszcze budynek 6-piętrowy, przysypując 10 robotników. Sześciu robotników wydobyto z pod gruzów już nieżywych a poza tem 4 rannych, w tem 3 ciężko. Przedsiębiorca budowlany został aresztowany.

Berlin 30. 12. PAT. Na szosie pod Berlinem wydarzyła się dziś wielka katastrofa automobilowa. Samochód ciężarowy, wiozący 40 kilku robotników nagle zarzucił i wpadł na drzewo. 14 osób doznało ciężkich poranień. Kilka ofiar wypadku walczy ze śmiercią.

—o—

185 małżeństw unieważnionych w Mor. Ostrawie

Morawska Ostrawa 30. 12. PAT. Tutejszy sąd okręgowy unieważnił 185 małżeństw, zawartych wobec duchownego kościoła czesko-słowackiego w Kończyczkach koło Ostrawy. Duchowny ten, jak się okazało, nie posiadał ustawowo wymaganych kwalifikacji do sprawowania tego urzędu. Dotknięte orzeczeniem powyższemu osoby, a zwłaszcza wdowy, pobierające emerytury i renty po swych mężach, oczekują z napięciem decyzji co do skutków prawnych zawartych przez siebie małżeństw.

Komunikat rumuński o rokowańach z sowietami

Bukareszt 30. 12. PAT. Ukazał się dziś następujący oficjalny komunikat ministerstwa spraw zagranicznych: W związku z projektem francusko-sowieckiego paktu o nieagresji dyskutowany jest obecnie między Polską a Sowietami podobny projekt. Jako naturalną konsekwencję tych pertraktacji rządu rumuński i sowiecki badają obecnie możliwość nawiązania kontaktu dla wszczęcia pertraktacji, zmierzających do równorzędnego zawarcia podobnego projektu.

WAŻNE DLA PRACODAWCÓW, OBOWIĄZANYCH DO POTRĄCANIA PODATKU DOCHODOWEGO SWYM PRACOWNIKOM. W związku z art 2 punktu 4 ustawy z dnia 22 października 1931 o kryzysowym dodatku do państwowego podatku dochodowego Dz. U. R. P. nr. 99, poz. 760, wyjaśnić należy, że od uposażeń służbowych, emerytur, rent i wynagrodzeń za najemną pracę, przypadających na miesiąc styczeń 1932 r., należy potrącić dodatek do państwowego podatku dochodowego, według art. 2 punktu 1 wyżej powołanej ustawy, również w tym wypadku, gdy wypłata nastąpi przed 1 stycznia 1932 r., pozatem wszelkie zaległe wynagrodzenia za lata ubiegłe 1931 r. włącznie, o ile zostaną wypłacone w czasie od stycznia 1932 r. począwszy podlegają też powyższemu dodatkowi.

POSAD POSZUKUJA

Koncyplent rutynowany, z egzaminem adwokackim poszukuje posady. Przyjmie zastępstwo lub przystąpi do spółki. Zgłoszenia pod „Obrońca” do Biura ogłoszeń Statlera, Kraków, Rynek 8. 2426

Buchalter-bilansista sporządza bilanse oraz zakłada i kontroluje księgowość. Zgłoszenia pod „Rutynowany” do Adm. N. Dz. 987bp

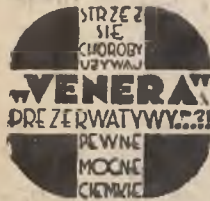
SPRZEDAŻ

DYWANY ręczne, kilimny: „Dywan”, Kraków Podgórze, ul. Kingi 9. — Telefon 116-09. 121m

OKAZYJNE kupno w Tar nowie vis-a-vis dworca kolej. Hotel Polski wraz z restauracją zaraz do sprzedania. Zgłoszenia: Tarnów, Hotel Polski, I piętro, u właścicieli. 2409x

Świeży tran poleca Drogerja „Sanitas” Kraków Długa 18. 2114x

Wyszynk z bilardem i fortepian krótki okazynie zaraz do sprzedania: Czarzowiejska 7. 1000g

Reklama dźwięnią handlu

LOKALE

Piękny osobny pokój elektryka, opał dla 1—2 pańienek tania do wynajęcia. Zgłoszenia pod „45 złotych” do Adm. Nowego Dziennika. 994bp

Pokój dla 1—2 inteligentnych pańienek z utrzymaniem. telefon, łazienka, fortepian. Sebastjana 8 m. 2 2429x

Elegancki pokój, łazienka dla 1—2 osób z utrzymaniem do wynajęcia: Starowiślna 62 m. 4. 687g

MEBLE KUCHENNE — PRZEDPOKOJOWE — DZIECIĘCE — NAJTAŃNIEJ — NAJSOLIDNIEJ wykonane. Wielki wybór: „SPECJALNOŚĆ” Kraków, ul. SŁAWKOWSKA 12, w podwórzu. 201er

Ostatni wyraz techniki buchalteryjnej „KARTOWIST” Oszczędza 50 procent pracy i materiału

RZĄDOWO UPOWAŻNIONE KONCESJONOWANE BIURO ORGANIZACYJNE I BUCHALTERYJNO-REWIZYJNE KRAKÓW PIJARSKA 5 WIKTOR STANDE TELEFON Nr. 104-44

Przysięgły Rewident ksiąg — Znaczący Sądowy
 Rewizja ksiąg — Analiza bilansów — Organizacja — Bilansowanie — Obliczenia rentowności przedsięwzięć — Rozliczenia spółników — Sprawy buchalteryjno-bilansowo-podatkowe — Nadzór Nowości! Prowadzi buchalterję w abonamencie dla średnich i mniejszych przedsiębiorstw wianem siłami biarowemi przy zastosowaniu najnowszych urządzeń maszynowych.

Jeden lub dwa pokoje umeblowane do wynajęcia Librowszczyzna 4/8. 999

Trzy duże pokoje, kuchnia przedpokój, komfort bardzo słoneczne, I piętro Bonerowska w doskonałym stanie do wynajęcia. Władomości: Paulińska 26 m. 4. między godz. 2—3 885v

RÓŻNE

Skradzioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. V. adowice na nazwisko Leopold Geller unieważniam.

RUTYNOWANA siła poszukuje posady biurowej Zgłoszenia do Adm. „N. Dziennika” pod „Skromne wynagrodzenie”, 980g

TROCHE HUMORU

PRZED MIKROFONEM

Speaker radjowy: Dobry wieczór państwu — — — z wyjątkiem mojej żony, z którą od wczoraj nie rozmawiam za ten rachunek od modniarki...

KONKURS

Zgodnie z konkursem na Rabina Gminy ogłoszony w Nowym Dzienniku dn. 17.XII 1931 r. zawiadamia się niniejszem, że termin zgłoszenia kandydatury przez odpowiednich kandydatów został przedłużony do dn. 18 stycznia 1932 r. 998g

Wydaje się smaczne domowe obiady po niższej cenie. — Dietłowska 111 I. piętro, drzwi 7 786bp

MASZYNA „Singer” cylindrowa, okazja Zł. 260: Skład maszyn, Kraków, ZWIERZYŃCZA 6.

Ukazał się **dwunasty zeszyt** (za grudzień)

MIESIĘCZNIKA ŻYDOWSKIEGO

pod redakcją dra **ZYGMUNTA ELLENBERGA**

z następującą treścią (96 stron):

Ch. N. Bialik: O kulturze, książce i polityce.
 A. Alperin: Baron Hirsch (życie i działalność) z okazji 100-lecia urodzin).
 Aurelja Gottliebowa: O sztuce Marka Chagalla — (z reprodukcjami).
 Jakób Grynstejn: Krytyka Rozporządzenia o gospodarce finansowej gmin żydowskich w Polsce.
 Ignacy Schwarzbart: W impasie antysemityzmu...
 A. Tartakower Zagadnienia dynamiki życia żydowskiego.
 M. Kanfer: Asz jako oskarżyciel.
 Chaim Löw: Wśród poetów.

Warunki prenumeraty: kwart, zł 8, — zeszyt pojed. zł. 3. — Zamówienia do Administracji: Warszawa, Rymarska 8, telef. 25733. — Przesyłki pieniężne na konto P. K. O. 24768. — Menora Sp. Wyd. Warszawa. — Redakcja: Łódź, Piotrkowska 90, skrz. pocztowa 469

B U F E T

zaopatrzone w zimne i gorące zakąski oraz znane z dobroci sałatki jakoteż piwo okocimskie i piłźnieńskie, wódki, likiery i koniaki poleca:

Wojciech Olszowski

Kraków, Mały Rynek róg ul. Szpitalnej

Zawodowy kurs, modnego trykotarstwa ręcznego

otwiera szkoła zawodowa dla dziewcząt żyd. „Ognisko Pracy” w Krakowie, ul. Mikołajska 9, II. piętro. Wpisy codziennie w kancelarii szkoły od godz. 11—1-ej. Telef. 158-21. — 4 miejsca niżkowe.

JAKANIE oraz wszelkie inne zbrocenia mowy radykalnie usuwa Zakład leczniczy dla jękałów. S. Żytkiewicza, Warszawa, Chłodna 22 Prospekty kancelaria wysyła bezpłatnie. 9401m

W TOWARZYSTWIE UBEZPIECZEN NA ŻYCIE

FENIKS

było z końcem roku 1930 w 19 państwach **747.474 ubezpieczeń** na kapitał w łącznej wysokości **3 i 1/4 miljarde złotych** w mocy.

W tymże roku wypłacono ubezpieczonym około **45 milionów złotych**.

Dyrekcje filjalne:

Kraków, ulica św. Jana 3. — **Lwów**, ulica Kościuszki 8.

Filja w **BIELSKU**, ulica Kolejowa 3. — Biuro filjalne w **Krakowie**, ulica św. Jana 3.

Oddział **K. K. L.** na Zach. Małopolskę i Śląsk w **Krakowie**, ulica św. Jana L. 3.

RENUMERATA: w Krakowie n. prow. miesięczna Zł. 6'00 kwartał Zł. 18'00
 w Krakowie z odnośn. do domu " " 6'20 " " 18'60
 Na prowincji z przesyłką pocztową " " 6'60 " " 19'80
 Zagranicą z przesyłką pocztową " " 10'60 " " 30'00

„NOWY DZIENNIK” wychodzi codziennie także w poniedziałki dni pośwa

OGŁOSZENIA: Podstawa obliczeń jest 1 milimetr w jednym lamie. — Strona w tekście i nadesłaniem ma 3 lamy po 74 milim. — Strona z tekstem 6 lamów po 37 milim. — Najmniejsze ogłoszenie drobne liczymy za 10 słów. CENY w złotych: 1. strona 1'25. — Tekst 1'— Nadesłane 0'75. — Za tekstem 6'25. — Drobne od słowa 0'20. Dla poszukujących pracy 0'10. — Gratulacje 12'50. — Za zastrzeżenie miejsca dodaje się 25%.

Wydawca: Za Spółkę Wwa „Nowy Dziennik”
 Redaktor odpowiedzialny: Zygfryd Moses. — Nowa Dru

gumunt Hochwald. — Redaktor naczelny: Dr. Wilhelm Berkelhammer.
 a Dziennikowa, Kraków, Orzeszkowej 7, pod zarządem Maksymiljana Feldmana